

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

17991 *Reial decret llei 27/2018, de 28 de desembre, pel qual s'adopten determinades mesures en matèria tributària i cadastral.*

I

En l'àmbit tributari s'introdueixen diverses modificacions en l'àmbit de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

D'una banda, es modifica la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, com a conseqüència de la Sentència del Tribunal Suprem de 3 d'octubre de 2018 que declara exemptes les prestacions públiques per maternitat percebudes de la Seguretat Social.

Si bé la Sentència indicada es limita a declarar exemptes les prestacions públiques per maternitat percebudes de la Seguretat Social, s'han de considerar igualment exemptes, d'acord amb la regulació de l'impost, com a conseqüència de la seva mateixa naturalesa, causa i règim regulador, les prestacions públiques per paternitat satisfetes igualment per la Seguretat Social.

D'aquesta manera, arran d'aquesta Sentència, els contribuents beneficiaris d'aquestes prestacions no han de tributar per aquestes i poden sol·licitar la devolució del que hagin tributat per aquestes en exercicis anteriors no prescrits, i l'Agència Estatal d'Administració Tributària ja ha articulat les vies necessàries per facilitar la devolució.

Ara bé, hi ha altres col·lectius que perceben igualment prestacions per paternitat o maternitat que atès que no els empara ni la Sentència esmentada ni la regulació actual de l'impost haurien de tributar per aquest últim, la qual cosa provocaria una situació de clara discriminació difícilment justificable.

En concret, aquests col·lectius són, d'una banda, els empleats públics enquadrats en un règim de Seguretat Social que no doni dret a percebre la prestació per maternitat o paternitat de la Seguretat Social però que perceben les seves retribucions durant els permisos per part, adopció o guarda i paternitat, a què es refereix el text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, i, d'una altra, els professionals no integrats en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms que perceben aquestes prestacions de les mutualitats de previsió social que actuen com a alternatives al règim especial de la Seguretat Social esmentat.

En conseqüència, la nova redacció que s'introdueix a la llei de l'impost, a més de declarar expressament exemptes les prestacions per maternitat o paternitat satisfetes per la Seguretat Social, estén l'exempció a les prestacions que perceben els altres col·lectius assenyalats, fins al límit de la prestació màxima que la Seguretat Social reconeix per aquest concepte.

Finalment, s'ha d'advertir que, per aconseguir l'equiparació total entre col·lectius i eliminar qualsevol possible discriminació, la modificació legal indicada s'estén, igualment, a exercicis anteriors no prescrits.

Cal tenir en compte que l'extensió del canvi normatiu a exercicis anteriors no prescrits justifica, en el present cas, la necessitat extraordinària i urgent que constitueix el pressupòsit habilitador per acudir a l'instrument jurídic del reial decret llei, atès que permet que es pugui sol·licitar la devolució de l'impost suportat abans que prescrigui l'exercici en què es van declarar les retribucions que ara es declaren exemptes.

En segon terme, es prorroguen per al període impositiu 2019 els límits quantitius que delimiten en l'impost sobre la renda de les persones físiques l'àmbit d'aplicació del mètode d'estimació objectiva per a les activitats econòmiques incloses en l'àmbit d'aplicació del

mètode, a excepció de les activitats agrícoles, ramaderes i forestals, que tenen el seu propi límit quantitatiu per volum d'ingressos.

A semblança de la mesura esmentada, es prorroguen per al període impositiu 2019 els límits per a l'aplicació del règim simplificat i el règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca, en l'impost sobre el valor afegit.

La necessitat extraordinària i urgent que constitueix el pressupòsit habilitador per acudir a l'instrument jurídic del reial decret llei es justifica en aquest supòsit perquè el període transitori concedit inicialment, que comprèn els períodes impositius 2016, 2017 i 2018, s'ha manifestat insuficient i la seva ampliació a l'exercici 2019 s'ha d'efectuar abans de l'1 de gener de l'any esmentat, ja que en cas contrari els contribuents afectats passarien a tributar des d'aquesta data d'acord amb el mètode d'estimació directa en l'impost sobre la renda de les persones físiques i pel règim general de l'impost sobre el valor afegit, la qual cosa incidiria en les seves obligacions formals, de facturació i en els pagaments a compte que suporten, amb un increment de les càrregues administratives.

Com a conseqüència de la pròrroga que s'introdueix en els límits excloents del mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques i del règim simplificat i del règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca de l'impost sobre el valor afegit, es fixa, mitjançant la pertinent disposició transitòria, un nou termini per presentar les renúncies o les revocacions als mètodes i règims especials esmentats.

En l'impost sobre societats, les mesures introduïdes a través d'aquest Reial decret llei són les relatives als efectes en l'impost de la Circular 4/2017, de 27 de novembre, del Banc d'Espanya, a entitats de crèdit, sobre normes d'informació financera pública i reservada, i models d'estats financers. Aquesta nova Circular té per objecte fonamental adaptar el règim comptable de les entitats de crèdit espanyoles als canvis de l'ordenament comptable europeu derivats de l'adopció de dues noves normes internacionals d'informació financera (NIIF) –la NIIF 9 i la NIIF 15–, que han modificat els criteris de comptabilització dels instruments financers i dels ingressos ordinaris a partir de l'1 de gener de 2018.

En aquest sentit, hi ha dues modificacions normatives en l'impost l'adopció de les quals es considera de necessitat extraordinària i urgent atès que, d'una banda, s'ha d'atenuar l'impacte fiscal dels efectes derivats de la primera aplicació de la Circular 4/2017 i, de l'altra, s'han d'aplicar les regles generals d'integració en la base imposable de l'impost a determinades inversions en instruments de patrimoni. Les dues mesures han de ser aplicables als períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 2018.

Així, la primera modificació es refereix als efectes de la primera aplicació de la Circular 4/2017. La comptabilització de la primera aplicació dels canvis que aquesta Circular incorpora s'ha d'efectuar, excepte algunes excepcions que recull expressament la norma, de manera retrospectiva, i s'han de registrar els impactes en reserves. Els càrrecs i els abonaments a comptes de reserves que es generin en ocasió dels ajustos de primera aplicació tenen, quan així escaigui per l'aplicació de la normativa reguladora de l'impost, efectes fiscals, és a dir, s'han de tenir en consideració per a la determinació de la base imposable de l'impost corresponent al període impositiu 2018.

Per tal d'atenuar l'impacte fiscal d'aquest manament comptable, s'estableix un règim transitori per integrar en la base imposable els càrrecs i abonaments a comptes de reserves esmentats, quan tinguin efectes fiscals d'acord amb el que disposa la normativa de l'impost, de manera que aquesta integració s'ha d'efectuar per parts iguals en la base imposable corresponent a cadascun dels tres primers períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2018.

La segona de les modificacions deriva d'un dels canvis de la Circular 4/2017 que, d'acord amb la seva exposició de motius, emana directament de la modificació de la NIIF 9, que és que les inversions en instruments de patrimoni net s'han de valorar a valor raonable amb canvis en resultats, tret que l'entitat opti irrevocablement i des de l'inici per reconèixer aquests canvis de valor en un altre resultat global. Per tal d'adaptar els efectes d'aquesta modificació a les regles generals de valoració de l'impost i garantir la seva integració en la base imposable en el moment en què causin baixa, es modifica la seva norma reguladora,

encara que amb una regulació de caràcter general, sense una referència expressa a la Circular.

Cal assenyalar, finalment, que, mentre no s'aprovi l'oportuna adaptació de les disposicions reglamentàries relatives a la cobertura de risc de crèdit en les entitats financeres, les vigents actualment s'han d'entendre mantingudes si bé amb els termes que utilitza la nova Circular.

El Reial decret llei 13/2011, de 16 de setembre, pel qual es restableix l'impost sobre el patrimoni, amb caràcter temporal, va recuperar el gravamen d'aquest impost de manera transitòria, només per als anys 2011 i 2012. L'exposició de motius del Reial decret llei ho va justificar per la necessitat d'assegurar l'estabilitat de la nostra economia i afavorir la recuperació i l'ocupació mitjançant l'aplicació del principi d'equitat, de manera que hi hagués una contribució més gran a la sortida de la crisi econòmica per part dels qui tenien una capacitat econòmica superior, de manera que aquests contribuïssin en una mesura més gran, i reforçar així el compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària assumits per Espanya. Si bé la pròrroga inicial de l'impost sobre el patrimoni es va aprovar per a una vigència de dos anys, les necessitats pressupostàries van motivar la pròrroga anual de l'impost durant els exercicis següents, des de 2013. L'argument esgrimit en totes aquestes va incidir en la idoneïtat del tribut en moments en què es feia imprescindible la consolidació fiscal.

Aquestes motius que van justificar les pròrrogues successives expliquen ara el manteniment del gravamen de l'impost sobre el patrimoni en l'exercici 2019.

La necessitat extraordinària i urgent que constitueix el pressupòsit habilitador d'un reial decret llei es justifica en aquest cas, a més de per les raons esmentades, perquè es considera pertinent, en nom del principi de seguretat jurídica, que els contribuents d'aquest impost, malgrat que la seva meritació es produeix el 31 de desembre, coneguin al començament de l'exercici que el seu gravamen es manté durant aquest.

El Reial decret llei inclou l'aprovació dels coeficients d'actualització dels valors cadastrals d'immobles urbans per a 2019 en els termes de l'article 32.2 de la Llei del cadastre immobiliari, que preveu aquesta actualització en determinats supòsits mitjançant la incorporació de la mesura a la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a cada any. Atès que l'aprovació de la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2019 no va a tenir lloc en el calendari ordinari, i atès que es tracta d'una mesura que té una repercussió immediata en l'impost sobre béns immobles, que es merita l'1 de gener de cada any natural, és obligada la utilització d'un reial decret llei perquè entri en vigor abans de la finalització del present exercici. Amb l'aprovació d'aquesta mesura es contribueix a reforçar el finançament municipal, la consolidació fiscal i l'estabilitat pressupostària de les entitats locals, i és aplicable a 1.179 municipis que compleixen els requisits que recull el marc normatiu habilitat a aquest efecte, essencialment la sol·licitud formulada per cadascun dels ajuntaments concernits, que podrien no veure complertes les previsions pressupostàries que hagin efectuat comptant amb aquesta actualització si la mesura no s'arriba a aprovar.

També s'estableix, amb efectes exclusius per a l'any 2019, la pròrroga dels terminis que estableix l'article 72.6 de la Llei reguladora de les hisendes locals perquè els ajuntaments dels municipis dels quals estiguin immersos en procediments de valoració col·lectiva de caràcter general puguin aprovar amb més comoditat un nou tipus de gravamen en l'impost sobre béns immobles, així com també s'estableix la pròrroga del termini que preveu l'article 27.3 del text refós de la Llei del cadastre immobiliari per a l'aprovació i la publicació de les ponències de valors totals. Igualment, s'amplia el termini que preveu l'article 32.2 de la Llei del cadastre immobiliari per a la sol·licitud municipal d'aplicació dels coeficients d'actualització dels valors cadastrals d'immobles urbans. Els ajornaments anteriors es fonamenten en el fet que el terme dels terminis per adoptar les mesures corresponents coincideixen amb els de constitució de les noves corporacions locals, que ha de tenir lloc després de les eleccions previstes per a l'any vinent i amb l'objectiu que aquestes noves corporacions puguin adoptar les mesures esmentades en el marc de les polítiques fiscals que aspirin a dur a terme.

Els compromisos contrets pel Govern del Regne d'Espanya amb la UEFA per acollir al nostre país la seu de propers esdeveniments organitzats per aquesta associació requereix la regulació d'un règim fiscal específic.

La incorporació d'aquest règim al dret positiu mitjançant aquest Reial decret llei es justifica per la proximitat de les dates en què aquests esdeveniments s'han de dur a terme i la necessitat que amb una antelació suficient es disposi del marc tributari que els és aplicable, en nom del principi de seguretat jurídica, de manera que hi ha la necessitat extraordinària i urgent que, com a pressupòsit habilitador de la figura del reial decret llei, estableix la Constitució espanyola.

A més, s'inclou la relació d'activitats prioritàries de mecenatge per a l'any 2019.

La incorporació d'aquesta llista d'activitats mitjançant un reial decret llei es justifica en nom del principi de seguretat jurídica, ja que d'una altra manera la seva aplicació durant l'exercici esmentat no es pot dur a terme fins que no s'aprovi per una norma de rang legal atès que no cal entendre prorrogat automàticament el precepte que les regula per a l'any 2018, la qual cosa incidiria negativament en la promoció i el foment d'aquestes activitats.

Finalment, s'estableix un període transitori durant el qual les reclassificacions de participacions o accions d'institucions d'inversió col·lectiva efectuades com a conseqüència de les noves exigències en matèria d'incentius establertes en la Directiva 2014/65/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig de 2014, relativa als mercats d'instruments financers i per la qual es modifiquen la Directiva 2002/92/CE i la Directiva 2011/61/UE (coneguda com a Mifid II), i que incorpora al nostre ordenament el Reial decret llei 14/2018, de 28 de setembre, pel qual es modifica el text refós de la Llei del mercat de valors, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2015, de 23 d'octubre, i que tinguin per objecte que el particip o accionista deixi de suportar costos associats a incentius, es puguin efectuar sense necessitat d'obtenir el consentiment individualitzat dels particips i accionistes, i siguin neutrals fiscalment.

Amb aquesta mesura es pretén que els inversors d'institucions d'inversió col·lectiva suportin de manera immediata menys costos associats a les seves accions o participacions, de conformitat amb una normativa que ja és aplicable, sense que la reclassificació esmentada tingui incidència tributària per als inversors.

Aquest objectiu no es pot aconseguir a través del procediment legislatiu ordinari a causa dels seus terminis dilatats, la qual cosa permet apreciar l'existència d'una situació de necessitat extraordinària i urgent, que justifica la utilització d'aquest instrument normatiu.

II

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.14a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre la hisenda general.

Aquesta norma s'ajusta als principis de bona regulació que conté l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, en particular, als principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta de la ministra d'Hisenda, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 28 de desembre de 2018,

DISPOSO:

Article 1. *Modificacions de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.*

Primer.

Amb efectes des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei i exercicis anteriors no prescrits, es modifica la lletra h) de l'article 7 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, que queda redactada de la manera següent:

«h) Les prestacions per maternitat o paternitat i les familiars no contributives que regulen, respectivament, els capítols VI i VII del títol II i el capítol I del títol VI del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, i les pensions i els havers passius d'orfandat i a favor de nets i germans, menors de vint-i-dos anys o incapacitats per a qualsevol feina, percebuts dels règims públics de la Seguretat Social i classes passives.

Així mateix, les prestacions reconegudes als professionals no integrats en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms per les mutualitats de previsió social que actuïn com a alternatives al règim especial de la Seguretat Social esmentat, sempre que es tracti de prestacions en situacions idèntiques a les previstes en el paràgraf anterior per la Seguretat Social per als professionals integrats en el règim especial esmentat. La quantia exempta té com a límit l'import de la prestació màxima que reconegui la Seguretat Social pel concepte que correspongui. L'excés tributa com a rendiment del treball, i s'entén produït, en cas de concurrència de prestacions de la Seguretat Social i de les mutualitats esmentades abans, en les prestacions d'aquestes últimes.

En el cas dels empleats públics enquadrats en un règim de Seguretat Social que no doni dret a percebre la prestació per maternitat o paternitat a què es refereix el primer paràgraf d'aquesta lletra, n'està exempta la retribució percebuda durant els permisos per part, adopció o guarda i paternitat a què es refereixen les lletres a), b) i c) de l'article 49 del text refós de la Llei de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, o la que reconegui la legislació específica que li sigui aplicable per situacions idèntiques a les previstes anteriorment. La quantia exempta de les retribucions o prestacions esmentades en aquest paràgraf té com a límit l'import de la prestació màxima que reconegui la Seguretat Social pel concepte que correspongui. L'excés tributa com a rendiment del treball.

Igualment n'estan exemptes les altres prestacions públiques per naixement, part o adopció múltiple, adopció, maternitat o paternitat, fills a càrrec i orfanat.»

Segon.

Amb efectes des de l'1 de gener de 2019, es modifica la disposició transitòria trenta-dosena de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria trenta-dosena. *Límits per a l'aplicació del mètode d'estimació objectiva en els exercicis 2016, 2017, 2018 i 2019.*

Per als exercicis 2016, 2017, 2018 i 2019, les magnituds de 150.000 i 75.000 euros a què es refereix l'apartat a') de la lletra b) de la norma 3a de l'apartat 1 de l'article 31 d'aquesta Llei queden fixades en 250.000 i 125.000 euros, respectivament.

Així mateix, per als exercicis esmentats, la magnitud de 150.000 euros a què es refereix la lletra c) de la norma 3a de l'apartat 1 de l'article 31 d'aquesta Llei queda fixada en 250.000 euros.»

Article 2. Modificacions de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats.

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2018, s'introdueixen les modificacions següents a la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats:

U. Es modifica l'apartat 1 de l'article 17, que queda redactat de la manera següent:

«1. Els elements patrimonials s'han de valorar d'acord amb els criteris que preveu el Codi de comerç, corregits per l'aplicació dels preceptes que estableix aquesta Llei.

No obstant això, les variacions de valor originades per l'aplicació del criteri del valor raonable no tenen efectes fiscals mentre no s'hagin d'imputar al compte de pèrdues i guanys, sense perjudici del que assenyala la lletra l) de l'article 15 d'aquesta Llei, o mentre no s'hagin d'imputar a un compte de reserves si així ho estableix una norma legal o reglamentària. L'import de les revaloracions comptables no s'ha d'integrar en la base imposable, excepte quan es portin a terme en virtut de normes legals o reglamentàries que obliguin a incloure el seu import en el compte de pèrdues i guanys. L'import de la revaloració no integrada en la base imposable no determina un valor superior, a efectes fiscals, dels elements revalorats.»

Dos. S'afegeix una disposició transitòria trenta-novena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria trenta-novena. *Integració en la base imposable dels ajustos comptables per la primera aplicació de la Circular 4/2017, de 27 de novembre, del Banc d'Espanya, a entitats de crèdit, sobre normes d'informació financera pública i reservada, i models d'estats financers.*

Els càrrecs i els abonaments a comptes de reserves, que tinguin la consideració de despeses o ingressos, respectivament, quan tinguin efectes fiscals d'acord amb el que estableix aquesta Llei, com a conseqüència de la primera aplicació de la Circular 4/2017, de 27 de novembre, del Banc d'Espanya, a entitats de crèdit, sobre normes d'informació financera pública i reservada, i models d'estats financers, s'han d'integrar per parts iguals en la base imposable corresponent a cadascun dels tres primers períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2018, sense que per aquesta integració sigui aplicable el que estableix l'article 130 d'aquesta Llei.

La integració per parts iguals que assenyala el paràgraf anterior segueix sent aplicable encara que causi baixa del balanç l'element a què es refereix l'import pendent.

En cas d'extinció del contribuent dins d'aquest termini, l'import pendent s'ha d'integrar en la base imposable de l'últim període impositiu, tret que aquella sigui conseqüència d'una operació de reestructuració a la qual li sigui aplicable el règim fiscal que estableix el capítol VII del títol VII d'aquesta Llei.

En la memòria dels comptes anuals dels exercicis corresponents als períodes impositius esmentats s'han d'esmentar les quantitats integrades en la base imposable i les pendents d'integrar.»

Article 3. *Modificació del Reial decret llei 13/2011, de 16 de setembre, pel qual es restableix l'impost sobre el patrimoni, amb caràcter temporal.*

Amb efectes d'1 de gener de 2019 i vigència indefinida, es modifica l'apartat segon de l'article únic del Reial decret llei 13/2011, de 16 de setembre, pel qual es restableix l'impost sobre el patrimoni, amb caràcter temporal, que queda redactat de la manera següent:

«Amb efectes des de l'1 de gener de 2020, s'introdueixen les modificacions següents a la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre el patrimoni:

Es modifica l'article 33, que queda redactat de la manera següent:

“Article 33. *Bonificació general de la quota íntegra.*

Sobre la quota íntegra de l'impost s'ha d'aplicar una bonificació del 100 per cent als subjectes passius per obligació personal o real de contribuir.”

Dos. Es deroguen els articles 6, 36, 37 i 38.»

Article 4. *Modificació de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2019, es modifica la disposició transitòria tretzena de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria tretzena. *Límits per a l'aplicació del règim simplificat i del règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca en els exercicis 2016, 2017, 2018 i 2019.*

Per als exercicis 2016, 2017, 2018 i 2019, la magnitud de 150.000 euros a què es refereix el primer guió del número 2n i el número 3r de l'apartat dos de l'article 122, i el número 6è de l'apartat dos de l'article 124 d'aquesta Llei, queda fixada en 250.000 euros.»

Article 5. *Coefficients d'actualització de valors cadastrals de l'article 32.2 del text refós de la Llei del cadastre immobiliari.*

1. Els coeficients d'actualització de valors cadastrals a què es refereix l'apartat 2 de l'article 32 del text refós de la Llei del cadastre immobiliari, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març, queden fixats per a 2019 d'acord amb el quadre següent:

Any d'entrada en vigor ponència de valors	Coefficient d'actualització
1984, 1985, 1986, 1987, 1988 i 1989.	1,05
1990, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999 i 2000. . .	1,03
2001, 2002 i 2003.	1,02
2005, 2006, 2007, 2008, 2009 i 2011.	0,97
2012 i 2013.	0,93

2. Els coeficients que preveu l'apartat anterior s'apliquen en els termes següents:

a) Quan es tracti de béns immobles valorats de conformitat amb les dades que consten al cadastre immobiliari, s'aplica sobre el valor assignat a aquests béns per a 2018.

b) Quan es tracti de valors cadastrals notificats en l'exercici 2018, obtinguts de l'aplicació de ponències de valors parcials aprovades en l'exercici esmentat, s'aplica sobre aquests valors.

c) Quan es tracti de béns immobles que hagin experimentat alteracions de les seves característiques de conformitat amb les dades que consten al cadastre immobiliari, sense que aquestes variacions hagin tingut efectivitat, el coeficient s'aplica sobre el valor assignat a aquests immobles, en virtut de les noves circumstàncies, per la Direcció General del Cadastre, amb l'aplicació dels mòduls que hagin servit de base per a la fixació dels valors cadastrals de la resta dels béns immobles del municipi.

Disposició addicional primera. *Règim fiscal aplicable a la final de la «UEFA Champions League 2019» i «UEFA EURO 2020».*

U. Règim fiscal de l'entitat organitzadora de la final de la «UEFA Champions League 2019» i «UEFA EURO 2020» i dels equips participants:

Les persones jurídiques residents en territori espanyol que constitueixin amb motiu de la final de la «UEFA Champions League 2019» i «UEFA EURO 2020» l'entitat organitzadora o els equips participants estan exemptes de l'impost sobre societats per les rendes obtingudes durant la celebració de l'esdeveniment i en la mesura en què estiguin directament relacionades amb la seva participació en aquest.

El que estableix el paràgraf anterior s'aplica igualment en l'impost sobre la renda de no residents als establiments permanents que l'entitat organitzadora de la final de la «UEFA Champions League 2019» i «UEFA EURO 2020» o els equips participants constitueixin a Espanya amb motiu de l'esdeveniment per les rendes obtingudes durant la seva celebració i en la mesura en què estiguin directament relacionades amb la seva participació en aquest.

N'estan exemptes les rendes obtingudes sense establiment permanent per l'entitat organitzadora de la final de la «UEFA Champions League 2019» i «UEFA EURO 2020» o els equips participants, generades amb motiu de la celebració de la final de la «UEFA Champions League 2019» i «UEFA EURO 2020» i en la mesura en què estiguin directament relacionades amb la seva participació en aquella.

Dos. Règim fiscal de les persones físiques que prestin serveis a l'entitat organitzadora o als equips participants:

1. No es consideren obtingudes a Espanya les rendes que percebin les persones físiques que no siguin residents a Espanya, pels serveis que prestin a l'entitat organitzadora o als equips participants, generades amb motiu de la celebració de la final de la «UEFA Champions League 2019» i «UEFA EURO 2020» i en la mesura en què estiguin directament relacionades amb la seva participació en aquella.

2. Les persones físiques que adquireixin la condició de contribuents per l'impost sobre la renda de les persones físiques com a conseqüència del seu desplaçament a territori espanyol amb motiu de la final de la «UEFA Champions League 2019» i «UEFA EURO 2020» poden optar per tributar per l'impost sobre la renda de no residents, en els termes i les condicions que preveu l'article 93 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.

Tres. Règim duaner i tributari aplicable a les mercaderies que s'importin per afectar-les al desenvolupament i la celebració de la final de la «UEFA Champions League 2019» i «UEFA EURO 2020»:

1. Amb caràcter general, el règim duaner aplicable a les mercaderies que s'importin per utilitzar-les en la celebració i el desenvolupament de la final de la «UEFA Champions League 2019» i «UEFA EURO 2020» és el que resulti de les disposicions que contenen el Reglament (UE) núm. 952/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 9 d'octubre de 2013, pel qual s'estableix el Codi duaner de la Unió, i la resta de legislació duanera aplicable.

2. Sense perjudici d'això i d'acord amb l'article 251 del Codi duaner de la Unió i l'article 7 del Conveni relatiu a la importació temporal, fet a Istanbul el 26 de juny de 1990, les mercaderies a què es refereix el número 1 d'aquest apartat que es vinculin al règim duaner d'importació temporal poden romandre a l'empara del règim esmentat per un termini màxim de 24 mesos des de la seva vinculació a aquest, que, en tot cas, expira, com a molt tard, el 31 de desembre de l'any següent al de la finalització de la final de la «UEFA Champions League 2019» i «UEFA EURO 2020».

3. S'autoritza el Departament de Duanes i Impostos Especials de l'Agència Estatal d'Administració Tributària perquè adopti les mesures necessàries per a l'execució del que disposa aquest apartat tres.

Quatre. Impost sobre el valor afegit:

1. Com a excepció al que disposa el número 2n de l'article 119 bis de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, no s'exigeix el requisit de reciprocitat en la devolució a empresaris o professionals no establerts en la Comunitat que suportin o satisfacin quotes de l'impost com a conseqüència de la pràctica d'operacions relacionades amb la celebració de la final de la «UEFA Champions League 2019» i «UEFA EURO 2020».

2. Com a excepció al que estableix el número 7è de l'apartat u de l'article 164 de la Llei 37/1992, quan es tracti d'empresaris o professionals no establerts a la Comunitat, Canàries, Ceuta o Melilla, o a un Estat amb el qual hi hagi instruments d'assistència mútua anàlegs als instituits a la Comunitat, no és necessari que nomenin un representant a l'efecte del compliment de les obligacions que imposa la Llei esmentada.

3. Els empresaris o professionals no establerts al territori d'aplicació de l'impost que tinguin la condició de subjectes passius i que suportin o satisfacin quotes com a conseqüència de la pràctica d'operacions relacionades amb la final de la «UEFA Champions League 2019» i «UEFA EURO 2020» tenen dret a la devolució d'aquestes quotes al terme de cada període de liquidació.

Per a aquests empresaris o professionals, el període de liquidació coincideix amb el mes natural, i han de presentar les seves declaracions-liquidacions durant els 20 primers dies naturals del mes següent al període de liquidació. Tanmateix, les declaracions-liquidacions corresponents a l'últim període de l'any s'han de presentar durant els trenta primers dies naturals del mes de gener.

El que estableix el paràgraf anterior no determina l'obligació per a aquests empresaris o professionals de portar els llibres registre de l'impost a través de la seu electrònica de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, a què es refereix l'article 62.6 del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre.

El que disposa aquest número és igualment aplicable a l'entitat organitzadora de l'esdeveniment, als equips participants i a les persones jurídiques a què es refereix el número 1 anterior.

No obstant això, quan es tracti d'empresaris o professionals no establerts en què concorrin els requisits que preveuen els articles 119 o 119 bis de la Llei 37/1992, la devolució de les quotes suportades s'ha d'efectuar de conformitat amb el procediment que estableixen els articles esmentats i els articles 31 i 31 bis del Reglament de l'impost, aprovat pel Reial decret 1624/1992.

4. Respecte a les operacions relacionades amb els béns vinculats al règim d'importació temporal amb exempció total de drets, a què al·ludeix l'apartat tres anterior, és aplicable el que disposa l'article 24 de la Llei de l'impost.

5. El termini a què es refereix el paràgraf g) de l'apartat 3 de l'article 9 de la Llei de l'impost és, en relació amb els béns que s'utilitzin temporalment en la celebració i el desenvolupament de la final de la «UEFA Champions League 2019» i «UEFA EURO 2020», el que preveu el número 2 de l'apartat tres anterior.

6. La regla que estableix l'apartat dos de l'article 70 de la Llei de l'impost no és aplicable als serveis del número 1 d'aquest apartat quan els prestin les persones jurídiques residents a Espanya que constitueixin amb motiu de l'esdeveniment l'entitat organitzadora de la final de la «UEFA Champions League 2019» i «UEFA EURO 2020» i els equips

participants i estiguin en relació amb l'organització, la promoció o el suport d'aquest esdeveniment.

Disposició addicional segona. *Activitats prioritàries de mecenatge.*

U. D'acord amb el que estableix l'article 22 de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge, durant l'any 2019 es consideren activitats prioritàries de mecenatge les que enumera la disposició addicional setanta-unena de la Llei 6/2018, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2018.

Dos. Els percentatges i els límits de les deduccions que estableixen els articles 19, 20 i 21 de l'esmentada Llei 49/2002 s'eleven en cinc punts percentuals en relació amb les activitats incloses a l'apartat anterior.

Disposició transitòria primera. *Terminis de renúncies i revocacions al mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques i als règims especials simplificat i de l'agricultura, ramaderia i pesca de l'impost sobre el valor afegit, per a l'any 2019.*

1. El termini de renúncies a què es refereixen els articles 33.1.a) del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques aprovat pel Reial decret 439/2007, de 30 de març, i l'article 33.2, paràgraf segon, del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre, així com la revocació d'aquestes, que han de tenir efectes per a l'any 2019, és d'un mes a partir de l'endemà de la data de publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» d'aquest Reial decret llei.

2. Les renúncies i les revocacions presentades, per a l'any 2019, als règims especials simplificat i de l'agricultura, ramaderia i pesca de l'impost sobre el valor afegit o al mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques, durant el mes de desembre de 2018, s'entenen presentades en període hàbil.

No obstant això, els subjectes passius afectats pel que disposa el paràgraf anterior poden modificar la seva opció en el termini que preveu l'apartat 1 anterior.

Disposició transitòria segona. *Termini de sol·licitud d'aplicació de coeficients d'actualització de valors cadastrals.*

Amb vigència exclusiva per a l'exercici 2019, el termini que preveu l'article 32.2.c) del text refós de la Llei del cadastre immobiliari, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març, de sol·licitud a la Direcció General del Cadastre de l'aplicació dels coeficients en funció de l'any d'entrada en vigor de la corresponent ponència de valors del municipi, s'amplia fins al 31 de juliol de 2019. Els acords corresponents s'han de traslladar a aquest centre directiu dins del termini esmentat.

Disposició transitòria tercera. *Termini d'aprovació del tipus de gravamen de l'impost sobre béns immobles i de les ponències de valors totals.*

Amb vigència exclusiva per a l'exercici 2019, el termini que preveu l'article 72.6 del text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, per aprovar els nous tipus de gravamen de l'impost sobre béns immobles per part dels ajuntaments afectats per procediments de valoració col·lectiva de caràcter general que hagin de tenir efectes l'1 de gener de 2020 s'amplia fins al 31 de juliol de 2019. Els acords corresponents s'han de traslladar a la Direcció General del Cadastre dins del termini esmentat.

Igualment, s'amplia fins al 31 de juliol de 2019 el termini per a l'aprovació i la publicació de les ponències de valors totals, previst a l'article 27.3 del text refós de la Llei del cadastre immobiliari, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març.

Disposició transitòria quarta. *Reclassificacions de participacions o accions d'institucions d'inversió col·lectiva.*

1. Les reclassificacions entre institucions d'inversió col·lectiva regulades a la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'institucions d'inversió col·lectiva, i a la seva normativa de desplegament, o entre els seus compartiments, classes o sèries de les seves participacions o accions, efectuades en el termini comprès entre el 3 gener de 2018 i els tres mesos següents a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, que tinguin com a únic objectiu donar compliment a les obligacions que estableix el Reial decret llei 14/2018, de 28 de setembre, pel qual es modifica el text refós de la Llei del mercat de valors, aprovat pel Reial decret legislatiu 4/2015, de 23 d'octubre, de manera que el partícip o accionista deixi de suportar costos associats a incentius, es poden efectuar de manera automàtica, sense necessitat d'obtenir el consentiment individualitzat dels partícips i accionistes als quals s'apliquin aquestes reclassificacions.

2. Les reclassificacions a què es refereix l'apartat anterior no donen lloc a l'obtenció de renda per al partícip o accionista als efectes de l'impost sobre la renda de les persones físiques, de l'impost sobre societats i de l'impost sobre la renda de no residents, i les noves participacions o accions assignades als partícips o accionistes reclassificats conserven el valor i la data d'adquisició que tinguin les participacions o accions a les quals substitueixen.

El tractament que preveu el paràgraf anterior és igualment aplicable en les reclassificacions entre institucions d'inversió col·lectiva, o entre els seus compartiments, classes o sèries de les seves participacions o accions, previstes als articles 94.2.a) de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, i 53.2 de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats, efectuades des del 3 de gener de 2018 fins a la data de venciment del termini que estableix l'apartat 1 d'aquesta disposició, sempre que la reclassificació tingui com a únic objectiu el que preveu l'apartat 1 esmentat.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.14a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència en matèria d'hisenda general.

Disposició final segona. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

S'habilita el Govern per desplegar reglamentàriament el que preveu aquest Reial decret llei.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 28 de desembre de 2018.

FELIPE R.

El president del Govern,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN